

РОЗМОВА НА АКТУАЛЬНУ ТЕМУ

КОЖНІЙ ФЕРМІ— ВДОСТАЛЬ КОРМІВ

У тваринників влітку турбот особливо багато. І найголовніша з них — забезпечити громадське стадо кормами на цілий рік. Продовольча програма передбачає конкретні завдання — значно зміцнити фуражну базу ферм, збільшити виробництво м'яса, молока та інших продуктів тваринництва.

У більшості господарств області основні сили зараз спрямовані на збирання зернових. Разом з тим не слід забувати й про корми. Зауважимо, в деяких районах дещо заважає погода. Однак досвід показує, що у складних умовах вирішальну роль мають організованість, чіткість дій усіх ланок. Успіх буває там, де зуміли налагодити високопродуктивну роботу людей і техніки. Наприклад, непогано налагоджено роботу у Новоукраїнському, Світловодському, Бобринецькому, Новоархангельському районах.

Під час місячника заготівлі кормів, що тривав у області, особливо уперто працювали Анатолій Уткін із колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС, Микола Гладкий з колгоспу «Дружба», Олександр Біляєв та Олександр Ірклій із колгоспу «Комінтерн» (Онуфріївський район). Майже всі вони денні норми виконували на 130—140 процентів. Заслужовує похвали і комсомольсько-молодіжна бригада по виготовленню трав'яного борошна із птахофабрики «Сагайдацька» Устинівського району, яку очолює молодий комуніст Володимир Демченко.

Головною силою на заготівлі фуражу стали у багатьох господарствах спеціалізовані кормодобувні загони. Цим забезпечується концентрація техніки і оперативне маневрування нею. І як наслідок — висока продуктивність праці.

Наближається масова заготівля силосних культур, коренеплодів. У цей час належить створити основний запас соковитих кормів, побільше закласити у траншеї комбінованого силосу. У багатьох господарствах уже відрегулювали техніку, привели в належний стан силосні траншеї. Для тих же, хто ще не впорався із цим завданням, залишається не так багато часу для виправлення недоліків. Важливо не згаяти даремно ті кілька тижнів або навіть днів.

Як відомо, питання про хід заготівлі кормів обговорювалось на засіданні Політбюро ЦК КПРС. Усім ланкам агропромислового комплексу вказано на необхідність посилити організаційську роботу, забезпечити значне підвищення темпів робіт. Необхідно, вказувалося на засіданні, так налагодити справи, щоб кожне господарство було забезпечене достатньою кількістю грубих і соковитих кормів.

Тваринники Новоукраїнського, Бобринецького та Новоархангельського районів виступили з ініціативою створити півторарічний запас кормів. Її підтримали в інших господарствах області. Пленум обкому партії, що відбувся 28 липня ц. р., схвалив соціалістичні зобов'язання трудівників сільського господарства області щодо створення півторарічного запасу фуражу.

Особливої уваги вимагає якість. Створити запас — це лише частина справи. Важливо не втратити поживність кормів, забезпечити надійне їх зберігання. Адже трапляється таке, що господарство рапортувало про створення півторарічного запасу кормів, а вже взимку, всього через кілька місяців, виявляється — нічим годувати худобу: те згнило, інше вже згодували. У цьому плані комсомольським організаціям господарств, постам і штабам «КП» необхідно посилити контроль за ходом робіт на полях і луках, дотриманням технології закладання фуражу, забезпеченням його зберігання. Необхідно ширше розгорнути соціалістичне змагання серед молодих трудівників села, налагодити цілодобову роботу техніки, хороше побутове і культурне обслуговування всіх, хто працює в полі.

Тваринники області підрахували, що можливості для створення надійного запасу кормів є. Головне — правильна розстановка сил, ефективність у роботі, бажання за будь-яких обставин домогтися наміченого.

Корми — турбота комсомольська! Цей девіз не повинні забувати в жодній комсомольській організації, в жодному господарстві.

Молодий комуніст шофер Сергій Кульчинський живе у колгоспі «Комінтерн» Бобринецького району. Парторг автогаража, депутат міської Ради народних депутатів, він ревниво стежить, щоб в усьому був лад.

Фото В. ГРИБА.

НА ЧАС приїзду автора цього матеріалу живив у колгоспі імені Леніна наближалася до фінішу. Лишилося повністю прибрати два поля: з ячменем і вівсом. По третьому з краю в край уже спускали комбайни, лішаючи після себе жовтогарячу стерню і перемолочену соломку. На цьому лані ячмінь видався низькорослим, тож брали його прямим комбайнуванням.

ви колгоспу В. М. Нетесі, бо все-таки брався за подібну роботу хлопчик уперше, однак віра в молодого комуніста перемогла. Сашко у хліборобській роботі не новачок. Народився і виріс тут, у Кам-

ком узявся мудрувати біля тепер уже їхнього «Колоса». Дещо підремонтували, дещо переобладнали, і коли почалися жнива, комсомольський СК-6 впевнено зайшов у загінку.

ПРАВОФЛАНГОВІ ХЛІБНОЇ НИВИ

Ми ще позмагаємось

Серед багатьох «Колосів» і «Нив» секретар комсомольської організації господарства Олександр Бичков, з яким ми приїхали сюди, поглядаючи довгенько розшукував свого СК-6. Поле було рівним, і комбайни то щезали у віддалинку, то знову з'являлися на пагорбі.

Нарешті Сашко заспокоєно махнув рукою: — Он він.

По ячмінному лану гордо плив степовий красень. Ним керував помічник Сергій Филимонов. Трохи далі гуркотів комбайн Анастолія Єрмакова.

— Це другий комсомольсько-молодіжний екіпаж у нашому господарстві, — говорив Олександр. — Помічником у Анастолія Сергій Чорний.

Ми розмовляли з Олександром Бичковим і як із комсомольським секретарем, і як із хліборобом. На щогорічних жнивх йому довірили могутню живильну машину. Може, і були якісь сумніви у голо-

буллівці. Після школи працював у колгоспній майстерні слюсарем, потім — навчання в Олександрівській автошколі. Повернувшись із армії, сім за кермо автомобіля. Не тільки підійнято працював, а й умів словом і ділом допомогти товаришеві. Його організацькі здібності помітили у господарстві, і вже другий рік Бичков очолює колгоспну комсомольську організацію.

Бажання попрацювати під час жнив на комбайні не виникло в Олександра зразу. Минулого літа в якості комбайнера дебутовував Анастолій Єрмаков. Разом із помічником Миколою Шліповим намолотили не одну тисячу центнерів зерна. Цей екіпаж був першим комсомольсько-молодіжним у господарстві. Ініціативу треба було підхопити, і це зробив ватажок спілчан. Правління колгоспу на своєму засіданні задовольнило прохання Бичкова, і той разом з помічни-

ком узявся мудрувати біля тепер уже їхнього «Колоса». Дещо підремонтували, дещо переобладнали, і коли почалися жнива, комсомольський СК-6 впевнено зайшов у загінку.

— А як же з комсомольськими справами? — запитав у Олександра. — Обов'язки секретаря комсомольської організації виконує зараз мій заступник Наталка Кубанова (вона працює бухгалтером). Це цілком законно, бо у мене нині відпустка. Вийшла вона гвардією, напруженою, однак я не шкодую. Бо саме зараз вирішується доля врожаю. Цілий рік готувалися до цієї великої хліборобської події, і значить, треба берегти кожну зернину, кожний колосок. У нашій комсомольській організації 102 члени. Майже половина з них зайняті на жнивх. Тож і я вважаю, що моє місце саме тут.

Молодих на щогорічних жнивх і справді трудиться немало. Від екіпажу Бичкова відвозить зерно Володимир Гадяцький, від Єрмакова — Микола Тріпачов. Помічником комбайнера В. О. Баранова працює Анастолій Близнюк, який тільки навесні

повернувся з лав Радянської Армії. Відвозять солому від комбайна Віктор Черньонков. Олександр Фадєєв, Сергій Уткін, Олександр Грибов, разом із старшими скіртують Василь Дужонков, Віктор Баранов; на колгоспному

току трудяться Олександр та Микола Шліпови, Павло Тріпачов. Із названих вище п'ятеро входять у комітет комсомолу. Так що спілчани ділом доводять свою причетність до великої хліборобської справи.

— Два комсомольсько-молодіжних екіпажі на жнивх — це тільки початок, — говорить голова колгоспу В. М. Нетеса. — Є у нас дві новенькі «Ниви», ввезені, що у наступному році їх водитимуть по полях молоді.

— Он Сергій Филимонов виявив бажання працювати літом вісімдесят п'ятого самостійно, — додає Бичков. — Значить, нашого полку прибуде. Тоді дієвішим буде і трудове суперництво.

— А ви плануєте і в наступному році сісти за штурвал комбайна? — Обов'язково. Думаю, що зможу позмагатися з екіпажем Єрмакова. Цього року він став першим, усе-таки досвід роботи у нього є. А от наступного літа побачимо.

О. СКІРТАНЬ,
спецкор «Молодого комуніста».
Колгосп імені Леніна, Онуфріївський район.

ПРЕС-ЦЕНТР ПОВІДОМЛЯЄ:

НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКИЙ РАЙОН. На 18 гектарах при нормі 7,6 кладе зернові у валки жаткою ЖРБ-4,2 Дмитро Буряк із колгоспу імені Кірова. З початку жнив його результат — близько двохсот гектарів. Серед молодих водіїв одним із перших у соціалістичному змаганні йде Олександр Сливко із колгоспу імені Карла Маркса. Автомашинною ГАЗ-53 він уже виробив більше трьох тисяч тонно-кілометрів. Йому, як і Дмитру Буряку та комсомольсько-молодіжному екіпажу у складі Олександра Оровцова та Олександра Тімуша, котрі намолотили дві з половиною тисячі центнерів зерна, оголошена подяка райкому комсомолу. А першість серед молодих комбайнових екіпажів у районі тримають Андрій Бобко та Петро Олішевський з колгоспу «Червона комуніст». Вони вже переступили чотиритисячний рубіж.

ГОЛОВАНІВСЬКИЙ РАЙОН. Після непогоди прийшли теплі сонячні дні, і степові лани сповнилися гуркотом комбайнів. Вивели свого «Колоса» в поле і Іван Саваренюк та Сергій Поліщук із колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС. Екіпаж, намолотивши більше двох тисяч центнерів зерна, очолює соціалістичне змагання живварів району.

ПЕТРІВСЬКИЙ РАЙОН. Шоста зірочка засвітилась на «Ниві» Володимира Тишкіна із радгоспу «П'ятихатський». Комсомольсько-молодіжний екіпаж щоденно добивається високих намолотів.

КОМСОМОЛ МАЄ СЛОВА ДОТРИМАТИ!

Наскрізним завданням для всіх комсомольських організацій області залишається успішне проведення жнив. Через кілька днів у господарствах закінчатимуться основні збирання зернових. На порі круп'яної культури. Приблизно через місяць настане черга і для кукурудзи. Ось тоді-то найкраще буде видно, чого варті обіцянки. 50 центнерів з комсомольського гектара не повинні залишитися лише словами. Однак це не означає, що всі зусилля мають бути спрямовані лише на кукурудзу. Весь комплекс сільськогосподарських робіт вимагає посиленої уваги. Завдання, намічені Продовольчою програмою, можуть бути виконані лише в тому разі, коли до їх здійснення в кожному господарстві ставитимуться належним чином.

Масовий патріотичний рух комсомольців і молоді «Одинадцятиріччя — ударну працю, знання, ініціативу і творчість молодих!» визначає необхідність тримати на контролі виконання соціалістичних зобов'язань не тільки в сільському господарстві, а й у промисловості. Успіх країни складається з конкретного внеску окремих її громадян.

Проведення XII Всесвітнього фестивалю молоді і

студентів, що намічене на 1985 рік, вимагає значних затрат. Багато трудових колективів взяли найактивнішу участь у створенні фонду фестивалю. Слід продовжувати роботу в цьому плані. Всі, кому

чим цікавляться люди, що читають, наскільки обізнані і усвідомлюють важливість завдань, які ставлять перед нею наша партія, комсомол.

5 серпня — День залізничника. Цей вид транс-

дання радянського фізкультурного руху — всемірно сприяти зміцненню здоров'я людей, підвищенню їх працездатності, забезпечити готовність до захисту Батьківщини. Ці завдання також є складовою частиною багатогранної роботи комсомолу.

12 серпня — День будівельника. Будівництво — величезна галузь народного господарства. За останні роки в області багато зроблено в плані розширення капітального будівництва, збільшення кількості квартир для населення, здачі об'єктів побутового та культурно-освітнього характеру. Однак ще залишається багато чого й зробити. Сьогодні робочих рук потребують такі ударні комсомольські будови, як виробничі об'єднання по сівалках «Червона зірка», завод «Гідросіла», шахта «Ведмежоярська» та інші. Юнаки і дівчата області, відгукніться на заклик комсомолу — поповнюйте ряди добровольців-будівельників!

Професійні свята — День Повітряного Флоту СРСР (19 серпня), День шахтаря (26 серпня), День радянського кіно (27 серпня) — вимагають від молодих працівників відповідних галузей потрійної енергії, щоб зустріти їх трудовими дарунками.

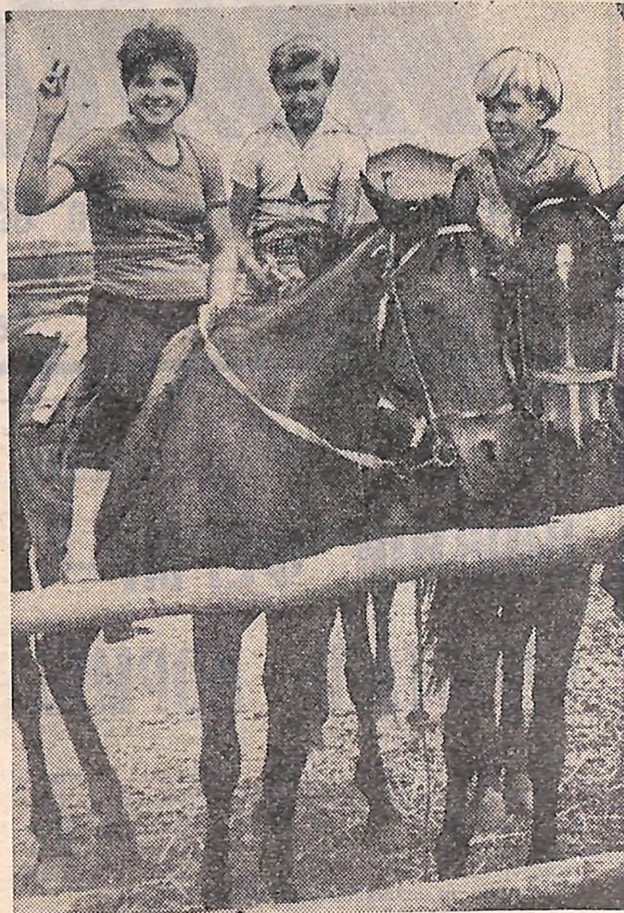
ЩОДЕННИК
ГРУПКОМСОРГА:
СЕРПЕНЬ

дорогий мир, кому небайдуже, як розвиватимуться взаємовідносини між народами, мають докладати максимум зусиль заради припинення гонки озброєнь, заради збереження життя на землі. Комсомольцю! Будь у перших рядах у боротьбі за справу миру!

Починається передплата комсомольських видань. Попит на інформацію сьогодні надзвичайно великий. Тому комсомольським ватажкам слід пам'ятати про те, що не повинно залишатися жодного спілчанина, котрий би не передплатив комсомольську газету чи журнал. Політичний, ідейний, культурний рівень нашої молоді знаходиться у прямій залежності від того,

порту займає провідне місце у транспортній системі країни. Він зв'язує всі ланки народного господарства і сприяє ефективності роботи всіх його галузей. Відповідно до рішень XXVI з'їзду партії і наступних Пленумів ЦК КПРС постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по прискоренню науково-технічного прогресу в народному господарстві» здійснюються заходи по дальшому розвитку залізничного транспорту. Своє слово можуть сказати комсомольці нашої області, які зв'язані із роботою залізничного транспорту. Свято треба зустрічати успіхами в праці.

11 серпня — День фізкультурника. Головне зав-

Літньої пори багато учнів допомагають рідним господарствам у догляді за городиною, працюють на токах. Кожного року приходять на тваринницьку ферму Володимир ЯЩЕНКО і Василь ТІШ. Разом із Людою ЯЩЕНКО, яка працює на фермі постійно, Володимир і Василь допомагають випасати дійне стадо колгоспу імені Мічуріна. Доярки задоволені роботою школярів.

На знімку: Люда Ященко, Василь Тіш та Володимир Ященко.

Фото М. САВЕНКА.

Устинівський район.

У НАШИХ ОДЕСЬКИХ ДРУЗІВ ПО ЗМАГАННЮ

ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ

Звання «Кращий молодий робітник» не раз удостоювалися слюсарі-складальники другого механо-складального цеху комсомольці Кадир Ярєв та Гога Ахалаїя. За сумлінне ставлення до праці і високі показники у виконанні планових завдань молодим виробничникам це звання було присуджено і напередодні 60-річчя з дня присвоєння комсомолу імені Леніна.

Ярєв та Ахалаїя не тільки висококваліфіковані робітники, а й активісти громадського життя підприємства. Добре зарекомендували вони себе на постах групкомсоргів ділянки.

ПОПЕРЕДУ — КОМСОМОЛЬЦІ

Разом з усіма робітниками транспортного цеху

за вагомі трудові здобутки колективу борються і великий загін комсомольців. Молодь цеху бере активну участь у виконанні виробничого плану по забезпеченню заводу авто-транспортним, залізничним транспортом, навантажувачами. Добре працюють комсомольці Василь Ільницький, Володимир Бездушний, Микола Стриженюк. Ці хлопці завжди своєчасно і якісно виконують ремонт рухомого складу. На них рівняються інші комсомольці цеху.

БЕРЕЖЛИВО ДО МЕТАЛУ

Активно взялися за справу економії металу у ковальсько-пресовому цеху. Насамперед вирішили

налагодити суворий контроль за одержанням металу і виходом готової продукції. Так, на підприємстві було введено спеціальну посаду техніків з розкром металу в кожному цеху. У ковальсько-пресовому працює три техніки — по одному на кожній із трьох змін. Всі дані про рух металу записуються у спеціальний документ, який заповнюється щозміни, і на основі його ведеться загальноцеховий облік використання металу в цеху. Завдяки цьому вдалося зекономити значну кількість чорного металу.

[З повідомлень корпункту обласної газети «Комсомольська іскра» на одеському заводі імені Жовтневої революції].

Валентина Буряк — молода комуністка, депутат міської Ради народних депутатів, член комітету комсомолу фабрики індивідуального пошиву і ремонту одягу. Другий рік очолює бригаду, яка працює за єдиним нарядом з урахуванням коефіцієнту трудової участі. Торік швачки вибороли першість у республіканському соціалістичному змаганні.

Сьогодні колектив комуністичної праці працює в рахунок жовтня 1984 року, а Валентина Буряк — в рахунок травня 1986-го. На її трудовому календарі — перший рік наступної п'ятиріччя.

З малих літ Валентина любила шити. А почалося захоплення з того, що сама ладнала для своїх ляльок вбрання. Дитяча забава переросла в мрію: обов'язково вивчитися на швачку.

на пізніше рекомендувала Валю в члени Комуністичної партії.

...Прошло десять років. За цей час бригада пошиття верхнього чоловічого одягу ательє мод «Шахтарочка» стала

ЗА НАШ СУЧАСНИК ДЕСЯТЬ ЛІТ

Останній шкільний дзвінок Валентина добре пам'ятає. Її однокласники тоді збуджено обговорювали, зважували: ким бути? Лише для Валентини з вибором майбутньої професії проблем не було, бо вирішила твердо: вступати до міського профтехучилища № 7. Тоді саме набирали групу по підготовці майстрів по пошиву верхнього одягу.

Минув час, і Валя отримала призначення в ательє мод «Шахтарочка» (нині ательє вищого класу «Люкс») швачкою по пошиву верхнього чоловічого одягу.

Скільки було хвилювань! Ще б пак: тут уже не викладач ставить оцінку, а вся бригада і останнім — прискіпливий замовник. Зіпсуєш річ — плати; це вже не дівка, яку можна виправити. Правда, дівка Валентина не мала, бо навчалась успішно. І все-таки в перший день роботи від хвилювання ніби вилетіло з голови все, що знала.

Як вона була вдячна своєму першому наставнику, закрійниці Ларисі Петрівні Морарі! Саме во-

коллективом комуністичної праці. Протягом чотирьох років швачки жодного разу не зірвали виробничого плану. Останні два роки бригада обирає своїм керівником Валентину.

Члени колективу постійно в творчому пошуку: як підвищити продуктивність і якість праці? Коли відчували, що вичерпуються резерви, задумалися над удосконаленням організації праці. Вирішили перейти на роботу за єдиним нарядом. Але досвіду не було. До Києва поїхала закрійниця бригади Валентина Абертасова. Грунтовно ознайомилась із організацією і методами роботи столичного ательє «Час і мода». Після її повернення без вагань перейшли на роботу за єдиним нарядом з розподілом зарплати за коефіцієнтом трудової участі.

Почали з раціонального і ефективного використання робочих місць. Замало було тільки швидко і

якісно виконувати свої операції — треба вже кожному старатися, щоб до кінця зміни виготовити 4 вироби, що в два рази більше, ніж раніше.

Крім того, бригада виступила з ініціативою: шити верхній одяг з одного примірювання. Почин приніс значну економію робочого часу. Зросла продуктивність праці. Нині цей метод запровадили чотири бригади фабрики індопошиву.

За всіма трудовими сходженнями, успішними ініціативами — вагомий внесок енергійного бригадира, комуністки Валентини Буряк. Уболіває вона душою і за виробництво і, звичайно, за людей. Не мислить себе без бригади, а бригаду без майстра своєї справи, закрійниці Валентини Абертасової, без ветерана праці швачки Ольги Павлівни Кошової, без комсомолки Наталії Луценко...

Як член комітету комсомолу фабрики Валентина багато часу віддає роботі з молоддю. Як депутат міської Ради народних депутатів бере активну участь у роботі постійної комісії по побуту.

Через два місяці бригада працюватиме в рахунок наступного року. Але ні керівник, ні члени бригади не заспокоюються на досягнутому. Їх, зокрема, турбує незадовільна реклама. Та й демонстрація виробів ательє, як і в цілому фабрики індопошиву, бажає кращого. Один-два рази на рік — це дуже мало.

Корисно було б, вважає Валентина Буряк, систематично організовувати демонстрацію мод на підприємствах, щоб бути ближче до мас, знати їх смаки і вподобання.

К. ПОВЕЛЬКО,

громадський кореспондент «Молодого комунара».

М. Олександрія.

Щаслива порадитинства.

Фото П. ЛАСУНА.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

«Куди течуть молочні ріки?»

Під такою назвою у «Молодому комунарі» 26 червня ц. р. був опублікований критичний матеріал про незадовільне розфасування і зберігання молока у паперових пакетах. Редакції відповіла директор міського об'єднання «Продтовари» Б. К. Катеринчук:

«Критика визнана правильною. Нами і міською санепідемстанцією визначені магазини, яким дозволено продавати молоко в паперових пакетах. Ці торговельні заклади укомплектовані холодильним устаткуванням, там дотримуються санітарно-гігієнічних вимог, заведені журнали на бран. Завідуючим магазинами доручено суворому контролювати зберігання і реалізацію молока в паперових пакетах, своєчасно повідомляти на міський молокозавод про кількості недоброякісних пакетів і складати акти».

ОПЕРАЦІЯ «ПОШУК»

РЯТІВНИЦЯ

У сільській управі метушня. Це ж треба такому статись — валки возів, які були навантажені зерном та іншим продовольством, ще вранці були направлені на залізничну станцію Грушка, але й до обіду там не з'явилися. Раптом телефонний дзвінок з Ульяновки: «Вози розвантажили невідомі люди. Коней забрали, а охорону знищено. Хто це? Не інакше, як партизани».

І ось уже на сільській майдані з'явилися жінки, стариків і дітей. Біля школи їх шикували в одну шеренгу.

Староста стояв за столом, покритим брудним полотном, і читав «потацію» односельцям:

— Це справжній саботаж. Ви приховуєте від властей худобу і птицю. Є дані, що передаєте харчі в ліс бандитам. Таки прослухали брехні. Нікого наступу червоних воєк немає. Пани німці порядкують і тут, і за Дніпром...

Його обірвав рудоволосий гітлерівець. Він стояв з наганом перед приреченими людьми і волав:

— За вбитого на цій землі німецького солдата буде розстріляний кожний третій з вас, якщо ви не скажете, хто приховує у село вночі.

Не договорив. З провулку, що вів до сільського кладовища, почувся тупіт коней. І ось уже на гіршому коні з'явився вершник у німецькому мундирі, чорному плащі. Глянувши злісно на здивованих лозуватців, він наблизився до старости, щось тихо сказав йому. А потім до солдатів і поліцаїв:

— Цим старцям пошастить. Ростріл переносимо на інший раз. Тих, хто обікрає обоз, ми знайшли. Вони вже на тому світі.

Люди розійшлися. А офіцер ще довго давав прочуханки поліцаєм: мовляв, не треба зліти жителів села свавіллям, а зробити так, щоб вони самі несли свої пожитки для солдат рейху.

Коли він знову сів на коня і поскакав в напрямі Дельфінівки, староста зняв зі стола скатертину. І раптом побачив на заяложеній дошці папірець: «Хто посміє знущатись над ні в чому не винними людьми, буде знищений без суду. Так вирішив партизанський трибунал. Калашников».

Чутка про рятівника лозуватців швидко облетіла село. А вночі в кількох хатах побувала невідома дівчина.

— Ви тільки не зневі-

райтесь. В обиду вас не дадуть наші. Завтра фашисти забиратимуть корови. Вимагайте худобу дьогтем. Хай думають, що пошесть якась на цій, — говорила жінкам і дідам.

Хто, вона ця таємнича гостя? Звідки?

Лозуватці знали, що в селі діє підпільна група. А. Чумаченко, К. Марченко, І. Лупан, І. Корчак, П. Колос, Я. Сікорський підтримували зв'язки з партизанами. Від них лозуватці й довідалися, що з лісу в село приходила зв'язкова Люба Гофт. Це саме та дівчина, що попередила їх про небезпеку.

Підпільників невдовзі схопили і стратили в головинській тюрмі. А дівчина все ще приходила ночами в село. З кимось зустрічалась. То біля кришки, то біля школи залишала листівки. Гітлерівці вистежили комсомолку. Поліцаї наздогнали її в долині за ставом. Після допиту, на якому вона не сказала ні слова, дівчину повісили на акації. Поховали її лозуватці на тому ж місці, де росла акація, посадили на могилі вербу. А коли село було визволене від загартівників, поставили на могилі Люби Гофтobelіск.

Звідки вона, як потрапила в партизанський загін?

Перед стратою юна партизанка сказала лозуватцям, що стояли поруч:

— Я — Люба Гофт. Із села Сербки Одеської області.

І ось червоні слідопити Лозуватської середньої школи написали на Одещину листа. Однак відповіді звідти їх не порадувала: «Така не проживала у нас».

Пошук триває. Хто ж вона, Люба Гофт, звідки родом? Може, згадає її хтось із тих, хто в роки Великої Вітчизняної мстив ворогові з партизанами, що базувалися в Галочанському і забузьких лісах?

М. ВІНЦЕВІЙ.

с. Лозувате,
Ульяновський район.

А ІСТ не був димом без вогню. Ще коли до випускного залишався з тиждень, більша частина викладених у скарзі фактів підтвердилася. З ходу, без особливих навідних питань, дізналася від директора Р. С. Кошляк: так, ніякої спекомісії з міськвно на іспитах не було; так, після екзамену з української літератури в 10 «В» вона як голова екзаменаційної комісії попередила, що з таким низьким рівнем підготовки декому «світять» незадовільні оцінки і довідки про те, що вони прослухали курс десятирічки; так, окремі учні настільки слабо відповідали на свій білет, що залишалося тільки запропонувати взяти інший чи й відправити «довчити»; так, випускники за бажанням лишалися книги школи на пам'ять...

Така прелюдія. Але серії вражаючих викриттів після неї не буде. Адже все добре, що добре закінчується, а всі десятикласники закінчили школу з атестатами. Проте нам здається доцільним прокоментувати висловлені в листі претензії на адресу школи, бо вони досить типові — з подібних приводів батьки і учні нерідко вказують на недоведення. Причини його здебільшого лежать на поверхні — це незнання (чи недо-тримання) нормативів, за якими регулюється шкільне життя.

ПІСЛЯ ЕКЗАМЕНІВ

Почнемо з того, що ніяка спеціальна комісія з міськвно, райвно, облвно і так далі зовсім не зобов'язана бути присутньою на екзаменах. Контроль за тим, чи нормально вони проходять, здійснює комісія з числа викладачів школи. Представники відділів народної освіти можуть відвідувати екзамени, але, звичайно, не всі під'їждять. І в четвертій школі на іспитах були Н. І. Садова (Кіровське райвно) та Н. Г. Писарева (міськвно). Надія Георгіївна, зокрема, зазначила у довідці про їххід, що в 5 «А» папір для підготовки до усного екзамену з математики не був проштампований; у 7 «Б» оцінка повідомлялася учням тут же після відповіді, що є порушенням інструкції. Н. Г. Писарева також розповіла, що в 10-х класах при написанні твору в той час, коли дозволяється користуватися лише хрестоматіями, були спроби вдатися до допомоги підручника з критичними статтями. Припускаю, що учні, мабуть, знали: напишуть як у підручнику — успіх гарантований. Це «хвороба» багатьох шкіл. Якось один дорослий чоловік написав замість знайомої восьмикласниці твір з літератури. Вчителька че-

рез те, що був він неординарним, не за «критикою», двійкою оцінила роботу... Веніаміна Каверіна, чийми книгами зачитується не одне покоління...

Помічені методистом міськвно допущені викла-

з біології. Що це, симптом ще однієї шкільної недуги — завищення оцінок, що дружно засуджувалося в процесі обговорення шкільної реформи? Не знаю. Але може бути, що це ре-

обернеться так: входить у клас бібліотекар чи класний керівник і каже: давай, мовляв, неси книги в школу. Всякі побори добре діло перетворюють у зло». Я поцікавилася в Кіровському райвно, який відгук дістала ця ініціатива у школах обласного центру. Н. І. Садова розказала, що, наприклад, у 14-й десятирічці випускники зібрали книги (головним чином програмну художню літературу) і урочисто передали їх школі після одержання атестатів. Подарунки були прийняті бібліотекою по акту.

Як було в четвертій школі, я так до кінця й не збагнула. Хтось залишив літературу для кабінету, хтось сам книги не приніс, а позичав у товариша, щоб теж «подарувати», а С. Бондаренко з 10 «В» сказала, що вручила кілька книг особисто вчительці перед екзаменом. Зрозуміло, що подібний різнобіч — підходяща обстановка для доміслих і підозр. До речі, пам'ятає, яке серйозне звинувачення висунув невідомий автор листа проти Н. Н. Єлисаветченко? «Я такого не говорила», — заперечила Ніна Ноївна. Як же тут бути? Можна подумати, що хтось і не підписався через те, що абсолютно

УРОК

«У школі № 4 йдуть випускні екзамени. І на них 10 «В» лихоманить. На екзаменах у цьому класі спекомісія з міськвно не була. Вчителі хочуть оцінку, захочуть — за двері виганяють. Директор погрожує, що замість атестатів довідки видасть. Класний керівник Н. Н. Єлисаветченко сказала, що хто принесе їй художню літературу, тому буде поблагшанувати на екзаменах. Книжки вже приносять... Прошу перевірити факти і доповісти. Підпису не ставлю, адже клас іще складає екзамени...»

НЕПОРОЗУМІНЬ
УНИКНУТИ
МОЖНА

«СИЛЬНІ»
ОЦІНКИ
ЗА
«СЛАБКІ»
ЗНАННЯ?

ЩО БУЛО,
ТЕ БУЛО...

дачами у ході екзаменів по-марки ніяк не свідчать про тенденційність перевірки (аби причепитися) — водночас було відзначено високий рівень знань, який продемонстрували дев'ятикласники при складанні математички.

Ну, а якщо на перших екзаменах учні 10 «В» відповідали плутано, невпевнено, роблячи заяви на негативні оцінки, то директор і розсердилася, і «дала розгін». І довідка, між іншим, не безпідставна погроза, а реальна перспектива для тих, хто «звалить» хоч один екзамен. Тут цілком можна зрозуміти гнів педагогів: учили-вчили вихованців десять років, а вони на фінішну пряму виходять такими безпомічними. Гірко... І не хочеться псувати молодій людині життя, то хай уже на екзамені в підручник загляне...

От цього вже робити не можна. Але ж не можна й учням надіятися тільки на везіння і приходити на екзамен, і книжки напередодні не відкривши, ще й некоректно поводитися після зауважень! Це характерний штрих. У екзаменаційних відомостях 10 «В» при тому, що попередні характеристики педагогами знань учнів були негативними («слабенькі»), чимало четверок і п'ятірок, особливо

зультат попередження директора, після якого школярі стали ретельніше готуватися до екзаменів. Така от непростя ситуація.

Ще складніше з книгами. Р. С. Кошляк показала лист із Кіровського райвно, де рекомендувалося (не наказувалося!) провести серед випускників роз'яснювальну роботу з тим, щоб вони добровільно, по змозі залишали книги для шкільної бібліотеки. Думаю, що майбутнім десятикласникам і тим батькам, які часом обурюються, що «вічно в школу щось треба нести», не зайве буде дізнатися: ця справа — не чиясь примха. 26 травня 1983 року «Комсомольська правда» опублікувала виступ письменника Альберта Лиханова, де він звертався до випускників із пропозицією (згодом схваленою Секретаріатом ЦК ВЛКСМ і Міністерством освіти СРСР) подарувати школі улюблене видання. І не просто подарувати, а залишити на титульному аркуші побажання тим, хто вчитиметься пізніше. Тоді, може, колись шкільна бібліотека влаштує виставку улюблених книг юності відомих робітників і вчених, артистів і льотчиків. Але тут же автор застерігає: «Погамо, якщо справа

все в листі правда і скажущий боявся «репресій», але ж можна й допустити, що він приховав своє ім'я й тому, що дещо видумав, аби насолити вчительці...

Може, так, а то інакше... Не раз, як бачите, у цій історії «бабця надвоє гадала». І це тому, що, як сказала сама Р. С. Кошляк: «Прогавили когось, не зуміли виховати людину принципово, переконаною в тому, що про недоліки слід говорити відверто, не ховаючись...» І у справі з книгами десь дали маху. Недопоясали, недогледіли. Що ж до екзаменаційної процедури, то лише одне можна сказати: якщо у ході екзаменів педагоги строго дотримуватимуться інструкції, то всі дорікання у їхній бік залишаться не більш ніж суб'єктивними думками.

Закінчу цю розмову з бажанням, щоб публікація була сприйнята не як вирок одній школі, а як урок на майбутнє для всіх учнів і вчителів. І добре було б, якби надалі такі уроки не повторювалися.

Н. ДАНИЛЕНКО,

спецкор «Молодого комунара».

м. Кіровоград.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» —
«КРИСТАЛ» —
2:1

Херсонці незалежно від результату цього матчу вже забезпечили собі вихід до першої шістки команд другої групи шостої, української зони. А кіровоградці мали за мету взяти реванш за поразку в першому колі (0:1).

Уже на шостій хвилині лише вмілі дії голкіпера «Кристалу» Юрія Яковлева, який парирував сильний удар на кутовий, врятували гостей від гола.

Натиск «Зірки» тривав. Йде тридцять восьма хвилина. Кіровоградці подають кутовий, і Едуард

Денисенко його завершує голом.

Після відпочинку гості штурмують штрафні позиції наших земляків. Їхній нападаючий Анатолій Жосан на восьмій хвилині встановлює рівновагу.

А коли до фінальної

сирени арбітра киянина Юрія Соломатіна залишалося сім хвилин, подачу з лівого краю Сергія Ралюченка красивим ударом у правий нижній кут воріт «Кристалу» завершує Володимир Димов.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ
на сьогодні має такий вигляд:

	І	В	Н	П	М	О
1. «Суднобудівник»	23	14	6	3	30	11 34
2. «Колос»	24	13	5	6	35	23 31
3. СКА (Одеса)	23	13	5	5	42	23 31
4. «Кривбас»	23	11	8	4	30	20 30
5. «Кристал»	23	10	6	7	32	32 26
6. «Новатор»	23	9	7	7	18	14 25
7. «Шахтар»	23	8	5	10	22	22 31
8. «Зірка»	23	7	7	9	30	29 31
9. «Атлантика»	23	6	9	8	23	24 21
10. «Маяк»	23	7	5	11	20	26 19
11. «Металург»	23	4	7	12	22	36 15
12. «Стахановець»	23	3	7	13	19	39 13
13. «Океан»	23	3	7	13	18	42 13

Наступний, останній, тур другого кола — 2 серпня. «Зірка» у себе вдома приймає СКА з Одеси.

В. о. редактора В. АФАНАСІЄНКО.

40 років минуло з того часу, коли вони форсували Дніпро неподалік від села Куцеволівки.
Фото В. КОВПАКА.

КУДИ ІТИ ВЧИТИСЯ?

Олександрійське технічне училище № 3

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1984—1985 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфікованих робітників для виробничого об'єднання «Олександрівугілля» і Олександрійського електромеханічного заводу.

Приймають юнаків і дівчат, які мають середню освіту, і юнаків, звільнених в запас із лав Радянської Армії, на такі спеціальності:

машиніст конвейєрів для роботи на вугільному розрізі (строк навчання — 1 рік, стипендія — 100 крб.);

електрослюсар підземний (строк навчання — 1,5 року, стипендія — 129 крб.); машиніст електровозів підземних (строк навчання — 1,5 року, стипендія — 129 крб.);

машиніст електровозів для вугільних розрізів (строк навчання — 1 рік, стипендія — 100 крб.);

машиніст екскаваторів вугільних розрізів (стипендія — 100 крб., строк навчання — 1 рік);

апаратник вуглезбагачення для брикетних фабрик (строк навчання — 1 рік, стипендія — 85 крб.);

токарь по металу (строк навчання — 1 рік, стипендія — 85 крб.);

електрослюсар промислового устаткування (строк навчання — 1 рік, стипендія — 95 крб.);

машиніст брикетних пресів (строк навчання — 1 рік, стипендія — 85 крб.);

слюсар механоскладальних робіт (строк навчання — 1 рік, стипендія — 75 крб.);

водій автомобіля (строк навчання — 6 місяців, стипендія — 85 крб.);

автослюсар-водій (строк навчання — 1 рік, стипендія — 72 крб.);

складальник електромашин і апаратів (строк навчання — 1 рік, стипендія — 30 крб.);

слюсар-ремонтник (строк навчання — 1 рік, стипендія — 72 крб.);

слюсар-інструментальний (строк навчання — 1,5 року, стипендія — 85 крб.);

маладчик верстатів (строк навчання — 1,5 року, стипендія — 30 крб.);

молодший продавець (строк навчання — 1 рік, стипендія — 30 крб.);

кухар громадського харчування (строк навчання — 2 роки, стипендія — 30 крб.);

машиніст сушильного устаткування (строк навчання — 1 рік, стипендія — 85 крб.);

машиніст парових котлів (строк навчання — 1 рік, стипендія — 85 крб.);

машиніст парових турбін (строк навчання — 1 рік, стипендія — 85 крб.);

слюсар по ремонту устаткування теплоелектростанцій (строк навчання — 1 рік, стипендія — 85 крб.);

слюсар КВП і автоматики (строк навчання — 1 рік, стипендія — 30 крб.);

Учні всіх спеціальностей під час проходження виробничої практики одержують додатково до стипендії 50 процентів заробітку (гірничий) і інші професії — 33,3 процента від заробленої суми.

Відмінники навчання одержують стипендію, підвищену на 25 процентів, а ті, хто навчається добре, — на 15 процентів.

Іногородніх забезпечують гуртожитком.

Заяву про прийом подають на ім'я директора училища із зазначенням обраної спеціальності.

Початок занять — 1 вересня.

До заяви додають: документ про освіту, свідоцтво про народження 4 фотокартки 3x4 см, характеристики зі школи, довідку про профілактичний щеплення.

Адреса училища: м. Олександрія, пл. Кірова, 18.

Знам'янське технічне училище № 2

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1984—1985 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфіковані кадри для залізничного транспорту таких спеціальностей:

слюсар-електрик по ремонту устаткування електровозів (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 1 рік, стипендія — 45 крб.);

слюсар по ремонту тепловозів (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 1 рік, стипендія — 45 крб.);

помічник машиніста електровоза (приймають юнаків, звільнених у запас з лав Радянської Армії, строк навчання — 10,5 місяців, стипендія — 72 крб.);

помічник машиніста електровоза (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 1,5 року, стипендія — 45 крб.);

помічник машиніста тепловоза (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 1,5 року, стипендія — 45 крб.);

помічник машиніста електровоза (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 45 крб.);

електромеханік зв'язку (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 45 крб.);

електромеханік радіозв'язку (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 45 крб.);

механік рефрижераторних вагонів (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 72 крб.);

слюсар по ремонту електростаткування пасажирських вагонів (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 72 крб.);

слюсар по ремонту електростаткування пасажирських вагонів (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 72 крб.);

слюсар по ремонту електростаткування пасажирських вагонів (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 72 крб.);

навчання — 2 роки, стипендія — 72 крб.);

електромеханік зв'язку на транспорті (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 45 крб.);

черговий по станції IV—V класів (приймають юнаків і дівчат, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 1,5 року, стипендія — 72 крб.);

телеграфіст (приймають юнаків і дівчат, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 1 рік, стипендія — 30 крб.);

машиніст електровоза (приймають юнаків, звільнених у запас з лав Радянської Армії, строк навчання — 2 роки, стипендія — 72 крб.);

електромеханік радіозв'язку (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 45 крб.);

електромеханік радіозв'язку (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 45 крб.);

механік рефрижераторних вагонів (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 72 крб.);

слюсар по ремонту електростаткування пасажирських вагонів (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 72 крб.);

слюсар по ремонту електростаткування пасажирських вагонів (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 72 крб.);

слюсар по ремонту електростаткування пасажирських вагонів (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 72 крб.);

слюсар по ремонту електростаткування пасажирських вагонів (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 72 крб.);

слюсар по ремонту електростаткування пасажирських вагонів (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 72 крб.);

навчання — 1 рік, стипендія — 45 крб.);

слюсар по ремонту електроустаткування електровозів (приймають юнаків з числа місцевої молоді, які мають освіту за 8 класів, строк навчання — 2 роки, стипендія — 23 крб. 50 коп.);

Для вступу треба подати: заяву на ім'я директора, свідоцтво про народження, документ про освіту (оригінал), характеристику зі школи або з місця роботи, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, автобіографію, довідку про стан здоров'я (форма № 086(у), 6 фотокарток 3x4 см.

Вступники проходять медичну комісію в Знам'янській залізничній поліклініці.

Випускників училища направляють на роботу за спеціальністю на підприємства залізничного транспорту, забезпечують форменним одягом, вони користуються всіма пільгами працівників залізничного транспорту.

Осіб, які закінчили училище з відзнакою, приймають на навчання до вищих і середніх навчальних закладів на пільгових умовах.

Адреса училища: м. Знам'янка, вул. Розн Люксембург, 6. Проїзд до училища автобусами №№ 6, 4, 8. Телефон: 22-81, 25-42, 25-94.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ БУДІВЕЛЬНИЙ ТЕХНІКУМ
ІМЕНІ ГЕРОЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ В. Е. КОЛІСНИЧЕНКА

ПРИЙМАЄ УЧНІВ

НА 1984—1985 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

для підготовки техніків-будівельників на I курс денного відділу та на II курс денного й вечірнього відділів із спеціальностей промислове і цивільне будівництво.

Вступники складають екзамени:

на I курс — з російської або української мови (диктант), математики (усно);

на II курс денного й вечірнього відділів — з російської або української мови і літератури (твір), математики (усно).

Без вступних екзаменив приймають: осіб, нагороджених золотими або срібними медалями після закінчення середньої школи; осіб, нагороджених похвальними листами після закінчення восьмирічної школи; офіцерів, прапорщиків і мічманів, звільнених у запас із Збройних Сил (протягом двох років з дня звільнення); випускників середніх професійно-технічних училищ, які одержали диплом з відзнакою; осіб, які мають у свідоцтвах про закінчення 8 класів і атестатах оцінки «4» і «5».

Особі, нагороджені по закінченні середньої школи похвальними листами за особливі відзнаки у вивченні літератури та математики, звільняються від складання екзаменив з цих предметів.

Прийом заяв:

на денний відділ у групі на базі 8 класів — по 31 липня, на базі середньої школи — по 14 серпня;
на вечірній відділ — з 15 червня по 15 листопада.

Вступні екзамени:

на денний відділ — з 1 по 21 серпня; на вечірній — з 1 по 10 червня, з 1 по 10 липня, з 8 по 14 серпня, з 14 по 20 листопада (потоками).

Учні денного відділу одержують стипендію на загальних підставах. Іногородніх забезпечують гуртожитком.

Заяви і документи надсилати на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Уфимська, 6. Тел. 4-12-74, 4-12-62.

Дирекція.

Учениця 3 курсу Капітанівського МПТУ № 10 Галина БАБІЯ.
Фото Д. ПАШОЛКА.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ
МАШИНОБУДІВНИЙ
ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ набір учнів

на денне та заочне навчання.

Технікум готує на базі восьмирічної та середньої школи:

техніків-технологів по обробці металів різанням, техніків-механіків по сільськогосподарських машинах.

Заочне навчання тільки на базі середньої школи.

На всі спеціальності денного навчання без вступних екзаменив (за конкурсом документів про освіту) приймають осіб, які закінчили восьмирічну чи середню школу, або середнє профтехучилище з оцінками «4» і «5».

Адреса технікуму: м. Гайворон, вул. К. Маркса, 98. Тел. 2-12-40, 2-14-40, 2-13-30.

Дирекція.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

ЯКЩО ВИ БАЖАЄТЕ ЗДОБУТИ СЕРЕДНЮ ОСВІТУ І СПЕЦІАЛЬНІСТЬ, ВСТУПАЙТЕ ДО БОБРИНЕЦЬКОГО СЕРЕДНЬОГО СІЛЬСЬКОГО ПРОФТЕХУЧИЛИЩА № 2

Училище готує робітників таких спеціальностей:

тракторист-машиніст широкого профілю з одночасним одержанням загальної середньої освіти, водій автомобіля категорії «С» і слюсар-ремонтник (строк навчання — 3 роки);

тракторист-машиніст (строк навчання — 1 рік);

тракторист-машиніст (строк навчання — 8 місяців).

До училища приймають юнаків і дівчат. На трірічне навчання приймають осіб з освітою за 8 класів (без екзаменив).

На однорічні курси приймають осіб з освітою за 8—10 класів, на восьмирічний курс — осіб, які мають середню освіту.

Для вступу необхідно подати такі документи: документ про освіту (оригі-

нал), свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання, 3 фотокартки 3x4 см.

Початок занять — 1 вересня.

Учні, зараховані на трірічне й однорічне навчання, забезпечують триразовим харчуванням, обмундированням, стипендією, гуртожитком і підручниками.

Учні, які зараховані на восьмирічний курс, забезпечують стипендією 96 крб. на місяць, гуртожитком і підручниками. В училищі працюють гуртки художньої самодіяльності, технічної творчості, предметні гуртки та спортивні секції.

Осіб, які закінчили училище, приймають на навчання до вищих та середніх навчальних закладів на пільгових умовах.

Адреса училища: Кіровоградська область, м. Бобринець, вул. Дмитрова, 1.

«Молодой коммунар» —

орган Кіровоградського
областного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.